

personbårne alarmsystemer/kaldesystemer, personligt sikkerhedsudstyr, procedurer for tilkaldelse af hjælp fra politiet, fysisk afskærmning mellem den ansatte og kunden, uddannelse i konfliktforebyggelse og konfliktløsning og undgåelse af alenearbejde visse steder og i perioder med kendt øget voldsrisiko.

Ifølge arbejdsmiljøloven har en arbejdsgiver pligt til at vurdere voldsrisikoen på arbejdspladsen og informere de ansatte om planlagte og trufne foranstaltninger til forebyggelse af vold.

Jeg finder, at den bedste sikring af fx kontrol-lærer og dørmænd kan ske ved at arbejdsgiver og ansatte lokalt drøfter, hvilke af de mange kendte forebyggelsesmuligheder, som i den konkrete situation er mest velegnede til at reducere risikoen for vold. Under disse drøftelser er der mulighed for at trække på ressourcer uden for virksomheden, fx ved henvendelse til organisationerne, branchesikkerhedsråd, bedrifts-sundhedstjeneste eller Arbejdstilsynet.

Direktoratet for Arbejdstilsynet har oplyst over for mig, at direktoratet hurtigst muligt vil kontakte Dørmændenes Landsklub og restaurationsbranchens arbejdsgivere med henblik på at drøfte muligheden for evt. at udarbejde en branchevejledning, der specifikt er rettet mod dørmændenes arbejdsituation, og drøfte iværksættelse af andre mulige former for indsatser over for denne målgruppe.

Jeg vil afvente resultaterne af disse drøftelser mellem direktoratet, Dørmændenes Landsklub og arbejdsgiverne, inden jeg overvejer eventuelle yderligere initiativer til sikring af bl.a. kontrollørers og dørmænds sikkerhed.

Imidlertid har jeg modtaget en henvendelse fra Dørmændenes Landsklub med anmodning om et personligt møde, hvilket jeg har imødekommet.

Spm. nr. S 634

Til justitsministeren (25/11 96) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Hvilke tiltag forestiller ministeren sig iværksat for at oplyse om straffen for brug af stik- og skydevåben eller anden vold mod personer, der passer deres private job, som f.eks. dørvogtere, kontrollører eller lignende?«

Begrundelse

Drabet på en dørvogter gør det endnu engang nødvendigt at tage fat på spørgsmålet om straf for at bære våben og for brug af disse. Men da der også er ofre i dette spørgsmål, må også de potentielle personer, der har forøget risiko for overfald, have krav på en bedre offentlig beskyttelse, når de udfører disse jobs.

Ministerens forslag hertil bedes derfor oplyst.

Svar (6/12 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet er meget opmærksom på faren ved besiddelse og brug af våben og har taget en række initiativer for at bekæmpe denne form for kriminalitet.

Som et af de vigtigste initiativer kan nævnes forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og våbenloven (Styrkelse af politiets muligheder for at efterforske alvorlig kriminalitet, konfiskation, øget vidnebeskyttelse og skærpelse af straffen for våbenbesiddelse), som blev fremsat i Folketinget den 28. november 1996.

I dette lovforslag foreslås bl.a. en væsentlig skærpelse af straffen for ulovlig våbenbesiddelse, især for besiddelse af skydevåben med tilhørende ammunition på offentligt tilgængelige steder. Det forudsættes således, at straffen for besiddelse af skydevåben samt ammunition på et offentligt sted i førstegangstilfælde skal være mindst 4 måneders fængsel. Jeg forventer, at denne skærpelse af straffene vil have en væsentlig præventiv effekt.

Endvidere har Justitsministeriet – bl.a. for at forhindre, at kriminelle får adgang til våben – anmodet politikredsene om at overveje, om der skal stilles skærpede krav bl.a. til skytte- og jagtforeningers våbenopbevaring, og om at intensivere kontrollen med, at kravene til våbenopbevaring overholdes.

For at bekæmpe voldskriminalitet er der i 1994 som et led i gennemførelsen af regeringens handlingsplan om bekæmpelse af vold gennemført lovændringer, der bl.a. gik ud på en skærpelse af straffene for vold i gentagelsestilfælde. Det blev samtidig besluttet, at voldssager skal behandles særligt hurtigt, og at voldsdømte skal indsættes til afsoning så hurtigt som muligt efter dommen.

I øvrigt bemærkes, at der er adgang til at anvende varetægtsfængsling af hensyn til rets-